Kraków, dnia 1 maja 1948 r.

KRAKOWSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 9

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Dział urzędowy

Poz. 150.

ZARZĄDZENIE
WOJEWODY KRAKOWSKIEGO

z dnia 10 kwietnia 1948 r.

w przedmiocie tymczasowej organizacji i zakresu działania Inspektoratu Statystycznego w Urzędzie Wojewódzkim.

Na podstawie § 42 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 sierpnia 1931 r. — w sprawie organizacji urzędów wojewódzkich, oraz trybu załatwiania spraw w tych urzędach (Dz. U. R P. Nr 76, poz. 611) i zgodnie z okólnikiem Nr 7 Ministra Administracji Publicznej z dnia 5 lutego 1948 r. L. dz. I. O. Org. 1822/42 w sprawie lokalnych organów statystycznych (Dz. Urz. M. A. P. Nr 3, poz. 20), zarządzam co następuje:

§ 1.

Dla celów obsługi prac Głównego Urzędu Statystycznego na obszarze Województwa powołuję tymczasowo Inspektorat Statystyczny w Urzędzie Wojewódzkim.

§ 2.

Inspektorat Statystyczny (znak O. Stat.) wchodzi organizacyjnie w skład Wydziału Ogólnego i obejmuje swym zakresem działania następujące czynności:

1) dopilnowanie terminowego nadsyłania Głównemu Urzędowi Statystycznemu sprawozdań statystycznych z terenu Województwa na formularzach, ustalonych przez Główny Urząd Statystyczny,
2) prowadzenie w stanie aktualności terminarza sprawozdań, określającego rodzaj sprawozdań, urzędy i instytucje zobowiązane do przedkładania sprawozdań Głównemu Urzędowi Statystycznemu i ich terminowość,
3) kontrola doraźna w terenie jakości materiału statystycznego oraz prawidłowości jego sporządzania,
4) organizowanie na terenie Województwa badań statystycznych, zleconych przez Główny Urząd Statystyczny w porozumieniu z Wojewodą,
5) informowanie Głównego Urzędu Statystycznego o potrzebie podejmowania badań statystycznych,
6) koordynacja poczynań statystyczno-sprawozdawczych na obszarze Województwa:
   a) uzgadnianie i badanie pod względem celowości zarządzeń Wydziałów Urzędu Wojewódzkiego, dotyczących zbierania wszelkiego rodzaju zestawień liczbowych z terenu,
   b) badanie pod względem celowości zarządzeń władz i urzędów niezespolonych II. i I. instancji w zakresie gromadzenia zestawień liczbowych,
   c) informowanie Głównego Urzędu Statystycznego o uwagach względnie spostrzeżeniach, wynikających z zarządzeń władz centralnych, dotyczących gromadzenia materiałów liczbowych,
7) prowadzenie według wzoru ustalonego przez Główny Urząd Statystyczny:
   a) ewidencji zarządzeń Urzędu Wojewódzkiego w sprawach zestawień liczbowych,
   b) ewidencji zarządzeń innych urzędów w sprawach zestawień liczbowych,
8) przedkładanie Głównemu Urzędowi Statystycznemu sprawozdań z działalności i spostrzeżeń Inspektoratu Statystycznego.

§ 3.

Sprawy wymienione w § 2 ust. 1—8 załatwia jeden z pracowników Urzędu Wojewódzkiego, pozostający na etacie Ministerstwa Adminstracji Publicznej, wyznaczony przez Wojewodę w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym, przy czym przy wykonywaniu tych czynności mają zastosowanie obowiązujące przepisy i instrukcje, normujące zasady urzędowania w Urzędzie Wojewódzkim.

§ 4.

Zakres aprobaty spraw załatwianych przez Inspektorat Statystyczny ustalam następująco:

1) Do ostatecznej decyzji względnie aprobaty zastrzegam sobie następujące sprawy:
   a) wydawanie zarządzeń o charakterze ogólnym, związanych z prowadzeniem masowych badań statystycznych, zleconych przez Główny Urząd Statystyczny,
   b) informowanie Głównego Urzędu Statystycznego o potrzebie podejmowania badań statystycznych w oznaczonych sprawach, oraz o konkretnych uwagach

względnie spostrzeżeniach, wynikających z zarządzeń władz centralnych, a dotyczących gromadzenia materiałów liczbowych,

c) ważniejsza korespondencja z władzami i urzędami niezespolonymi w zakresie zbierania materiałów liczbowych,

d) inne sprawy, zastrzeżone specjalnie do mojej aprobaty;

2) do aprobaty Inspektora Statystycznego należą wszystkie inne sprawy, które nie są zastrzeżone do decyzji względnie aprobaty Wojewody.

§ 5.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje aż do odwołania.

Za Wojewodę:
w z. **Mgr Marian Rubiński**
Wicewojewoda

Poz. 151.

ZARZĄDZENIE
NACZELNIKA OKRĘGU ADMINISTRACJI MIAR W LUBLINIE

z dnia 23 marca 1948 r.

w sprawie następczej legalizacji narzędzi mierniczych w 1948 r. w powiatach województwa krakowskiego.

Nr 48. 998. I.

Na mocy art. 20 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr 72, poz. 661) i art. 10 statutu urzędów miar (Dz. U. R. P. z r. 1919 Nr 74, poz. 429) oraz w myśl art. 12 powołanego dekretu zarządzam w roku 1948 publiczne zbiórki legalizacyjne w powiatach: Tarnów, Brzesko i Dąbrowa Tarnowska w celu następczej legalizacji narzędzi mierniczych według następującego planu:

I. W powiecie Tarnów:

1) w Tuchowie od dnia 1 czerwca do dnia 5 czerwca włącznie dla gmin: Tuchów i Ryglice;

2) w Ciężkowicach od dnia 8 czerwca do dnia 11 czerwca włącznie dla gminy Ciężkowice.

II. W powiecie Brzesko:

1) w Zakliczynie od dnia 14 czerwca do dnia 18 czerwca włącznie dla gmin: Zakliczyn, Czchów i Iwkowa;

2) w Wojniczu od dnia 21 czerwca do dnia 23 czerwca włącznie dla gminy Wojnicz;

3) w Brzesku od dnia 25 czerwca do dnia 13 lipca włącznie dla m. Brzesko i gmin: Borzęcin, Okocim, Szczepanów, Szczurowa i Uszczew.

III. W powiecie Dąbrowa Tarnowska:

1) w Żabnie od dnia 15 lipca do dnia 21 lipca włącznie dla gmin: Gręboszów, Wietrzykowice i Żabno;

2) w Dąbrowie Tarnowskiej od dnia 24 lipca do dnia 31 lipca włącznie dla m. Dąbrowa Tarnowska i gmin: Bolesław i Radgoszcz;

3) w Szczucinie od dnia 3 sierpnia do dnia 5 sierpnia włącznie dla gmin: Szczucin i Mędrzechów.

W myśl art. 20 dekretu o miarach, zarządy gminne obowiązane są:

1) ogłosić o czasie i miejscu, w którym ma się odbywać zbiórka legalizacyjna dla danej gminy;

2) dostarczyć dla czynności urzędowych bezpłatnie odpowiednich pomieszczeń;

3) okazywać wszelką pomoc i współdziałanie urzędnikom legalizacyjnym przy pełnieniu przez nich czynności na terenie gminy.

Winni stosowania lub przechowywania w obrocie publicznym narzędzi mierniczych nielegalizowanych, nielegalnych i nierzetelnych będą karani w myśl art. 23 dekretu o miarach i dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o podwyższeniu grzywien (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) grzywną do 10.000 zł i aresztem do 6 tygodni lub jedną z tych kar.

Naczelnik Okręgu Administracji Miar
(—) **Maksymilian Wald**

Poz. 152.

Statut Tymczasowy Zdrojowiska Rabka

Na zasadzie art. 10 ustęp 3. Ustawy o uzdrowiskach z dnia 23. III. 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 254) w brzmieniu ustalonym rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 331) nadaje się niniejszy statut zdrojowisku Rabka.

§ 1.

Zdrojowisko Rabka jest zdrojowiskiem państwowym i posiada charakter użyteczności publicznej na zasadzie art. 2 Ustawy o uzdrowiskach z 23. III. 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 254), wobec czego korzysta ze specjalnej opieki ze strony Państwa i podczas pokoju w okresie sezonów kuracyjnych jest wolne od powinności kwaterunkowych i rekwizycyj wojskowych.

Zdrojowisko Rabka powinno mieć oprócz planu zagospodarowania przestrzennego:

a) urządzenia zabezpieczające dostateczne zaopatrywanie w dobrą wodę do picia,
b) urządzenia należycie usuwające wody ściekowe i odpadki,
c) pomieszczenie izolacyjne dla dotkniętych chorobami zakaźnymi oraz dla obsługującej ich służby pielęgniarskiej,
d) urządzenia do odkażania.

Zdrojowisku służy także przy wprowadzaniu urządzeń zdrowotnych wyżej wymienionych prawo korzystania z pomocy władz państwowych i samorządowych.

§ 2.

Wspomniany wyżej plan zagospodarowania przestrzennego sporządzi właściwy Urząd Planowania Przestrzennego.

§ 3.

Granice obszaru zdrojowiska Rabka obejmują całą obecną gminę Rabka oraz całą gromadę Ponice i część gromady Chabówka po autostradę Kraków — Zakopane.

§ 4.

Granica okręgu ochrony sanitarnej pokrywa się z granicą obszaru zdrojowiska.

§ 5.

Granice ochrony górniczej ustalone są ustawą z r. 1924 (Monitor Polski Nr 129 z 6. VI. 1924 r.).

§ 6.

W granicach okręgu ochrony sanitarnej nie wolno bez pozwolenia właściwych władz prowadzić robót, które mogą wywrzeć szkodliwy wpływ na sanitarne warunki zdrojowiska, a w szczególności:

a) wznosić nowych budowli,
b) otwierać fabryk i zakładów przemysłowych, a także przedsiębiorstw handlowych i komunikacyjnych,
c) urządzać kanalizacji, wodociągów, dołów kloacznych itp.,
d) dokonywać wyrębu lasów.

Wznoszenie lub przekształcanie budowli i urządzeń w okręgu ochrony sanitarnej zdrojowiska może być dokonywane jedynie zgodnie z zatwierdzonym planem zagospodarowania przestrzennego i ustanowionymi przez Komisję Zdrojową i zatwierdzonymi przez powołane Władze miejscowymi przepisami budowlanymi, normującymi warunki i zasady wznoszenia, przebudowy i urządzenia budynków i zakładów użyteczności publicznej, przy równoczesnym uwzględnieniu przepisów drogowych oraz przepisów co do przymusu korzystania z urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych a ewentualnie i dodatkowych specjalnych przepisów budowlanych, o ile takowe na zasadzie art. 20 ustawy o uzdrowiskach zostaną ustanowione.

W wypadkach, gdy do przedsięwzięcia wymienionych wyżej czynności po myśli obowiązujących przepisów prawnych nie jest wymagane zezwolenie władz państwowych lub samorządowych, władzą właściwą w rozumieniu ustępu 1-go niniejszego paragrafu będzie Wydział Wykonawczy Komisji Zdrojowej.

§ 7.

W granicach okręgu ochrony górniczej nie wolno prowadzić żadnych robót, tak górniczych jak i tych ziemnych, które nie podlegają przepisom ochrony sanitarnej, a które mogą wywołać ujemne zmiany:

a) w wydajności źródeł,
b) w wysokości wzniesienia się zwierciadła wody źródeł,
c) w biegu dopływów źródeł,
d) w ich czystości, oraz
e) w składzie chemicznym lub w fizykalnych właściwościach wody, w tym i jej radioaktywności.

Spis robót górniczych i ziemnych, które w każdym czasie mogą być wykonywane bez uprzedniego zezwolenia właściwych władz ustali Mininster Przemysłu i Handlu.

§ 8.

Przekroczenie przepisów z §§ 6 i 7 niniejszego statutu względnie art. 13 i 15 ustawy o uzdrowiskach karane będzie przez powiatowe władze administracji ogólnej aresztem do 3 miesięcy i grzywną do 30.000 zł lub jedną z tych kar.

§ 9.

Pozwolenia na wszelkie roboty w zdrojowisku winny zawierać zastrzeżenia, iż w razie przeprowadzenia robót w sposób niezgodny z ogłoszonymi przepisami, lub zagrażający źródłom pod względem wydajności i składu wód mineralnych, lub całemu zdrojowisku pod względem sanitarnym, Wojewoda bądź z własnej inicjatywy, bądź z inicjatywy władzy górniczej lub Komisji Zdrojowej może roboty te wstrzymać i dalszego wykonywania zabronić bez odszkodowania. Przeciwko tej decyzji osoby lub instytucje poszkodowane mają prawo wnieść zażalenie do tego Ministerstwa, które zezwolenie wydało. W razie uwzględnienia sprzeciwu poszkodowanym należy się odszkodowanie ze strony władzy, która wstrzymanie robót zleciła.

§ 10.

Jeżeli w celach ochrony górniczej lub sanitarnej zdrojowiska okazało by się koniecznym zniesienie istniejących lub wznoszonych budynków, zamknięcie fabryki lub przedsiębiorstwa, uznanych za bezwzględnie szkodliwe, lub zastosowanie innych środków, pociągających za sobą straty i istotne ograniczenia praw osób prywatnych, to wprowadzenie w życie tego rodzaju zarządzenia będzie mogło nastąpić w drodze wywłaszczenia na podstawie obowiązujących przepisów prawnych, względnie wypłacenia za zgodą strony poszkodowanej odpowiedniego odszkodowania.

Również wywłaszczenie niezbędnych terenów dla celów przewidzianych w § 1 a) i b) Statutu względnie art. 5 a) i b) Ustawy o uzdrowiskach, dalej na roboty około ujęcia zdrojów na budowę wszelkich zakładów leczniczych lub przeznaczonych dla użytku publicznego, wreszcie na założenie niezbędnych ogrodów publicznych i boisk sportowych, może być przeprowadzone przez Wojewodę na wniosek Komisji Zdrojowej lub na żądanie strony zainteresowanej, poparte przychylną opinią Komisji Zdrojowej, za odszkodowaniem na podstawie obowiązujących przepisów prawnych.

Koszty przeprowadzenia wywłaszczenia oraz odszkodowania pokrywa strona.

§ 11.

Oprócz powyższych przepisów winny być przestrzegane w obrębie okręgu ochrony sanitarnej także ewentualne szczegółowe przepisy, mające na celu ochronę źródeł i zakładów kąpielowych, oraz zabezpieczenie zdrojowiska, jakie wyda w drodze rozporządzenia Minister Zdrowia.

§ 12.

Sezon kuracyjny w Rabce trwa cały rok.

§ 13.

Sprawami Zdrojowiska na obszarze ochrony sanitarnej zarządzają:

Komisja Zdrojowa jako organ uchwalający i nadzorujący, oraz Wydział Wykonawczy Komisji Zdrojowej jako organ zarządzający i wykonawczy. Komisja Zdrojowa jest powoływana na przeciąg trzech lat przez Wojewodę i w skład jej wchodzą jako członkowie:

1) Dyrektor Państwowego Zakładu Zdrojowego,
2) Przedstawiciel Wydziału Zdrowia Urzędu Wojewódzkiego,
3) Przedstawiciel Wydziału Samorządowego Urzędu Wojewódzkiego,
4) Przedstawiciel Wydziału Odbudowy Urzędu Wojewódzkiego,
5) Starosta powiatowy nowotarski,
6) Lekarz Zdrojowy w Rabce,
7) Przedstawiciel Izby Skarbowej w Krakowie,
8) Przedstawiciel Gminnej Rady Narodowej w Rabce,
9) Przedstawiciel Zarządu Gminy Rabka,
10) Lekarz Powiatowy Nowotarski,
11) Przedstawiciel Zespołu Sanatoriów w Rabce,
12) Przedstawiciel P. C. K.,
13) Przedstawiciel Pol. Tow. Krajoznawczego,
14) Przedstawiciel Polskiego Tow. Balneologicznego,
15) Przedstawiciel lekarzy ordynujących w Rabce,
16) Przedstawiciel właścicieli will i pensjonatów w Rabce,
17) Przedstawiciel R. T. P. D.,
18) Przedstawiciel Ch. T. P. D.

§ 14.

Władze i instytucje wymienione w § 13 w punktach od 1 do 14 włącznie wyznaczają swego delegata do składu Komisji Zdrojowej względnie odwołują delegata według swego uznania. Przedstawicieli Zespołu lekarzy ordynujących w Rabce, właścicieli will i pensjonatów, przedstawicieli RTPD i ChTPD powołuje Wojewoda z własnej inicjatywy lub na wniosek interesowanego Zespołu.

§ 15.

W skład Wydziału Wykonawczego wchodzą jako członkowie:
1) przewodniczący,
2) zastępca przewodniczącego,
3) sekretarz,
4) skarbnik.

Przewodniczącego i jego zastępcę zatwierdza Wojewoda. Jednym z członków Wydziału Wykonawczego jest z urzędu lekarz zdrojowy; pozostałych członków wybiera Komisja Zdrojowa drogą tajnego głosowania przy obecności więcej, niż połowy członków.

Przewodniczącym Komisji Zdrojowej oraz Wydziału Wykonawczego jest z urzędu Dyrektor Państwowego Zakładu Zdrojowego w Rabce. Komisja Zdrojowa wybiera ze swego grona kolejno zastępcę przewodniczącego, sekretarza i skarbnika. Wybranym zostaje ten, kto otrzyma więcej niż połowę ważnych głosów obecnych członków. W wypadku równości głosów uważa się za wybranego starszego wiekiem kandydata. Identyczną procedurę zastosuje Komisja Zdrojowa przy wyborze zastępcy przewodniczącego, sekretarza i skarbnika Wydziału Wykonawczego Komisji.

Członkami Wydziału Wykonawczego mogą być jedynie członkowie Komisji Zdrojowej mający stałe zamieszkanie w zdrojowisku.

W posiedzeniach Wydziału Wykonawczego mogą brać udział z głosem doradczym Starosta Powiatowy lub jego zastępca oraz Lekarz Powiatowy. Nadto Wydział Wykonawczy może dobrać architekta jako rzeczoznawcę budowlanego z głosem doradczym do wydawania opinii w sprawach fachowych.

§ 16.

Mandaty członków Komisji Zdrojowej i Wydziału Wykonawczego są honorowe, jednakże członkowie ci mogą otrzymać za dnie posiedzeń z Funduszu kuracyjnego diety w wysokości ustalonej przez Komisję, a przyjezdni również zwrot kosztów podróży. Urzędnicy państwowi będący członkami Komisji Zdrojowej otrzymują z Funduszu kuracyjnego diety i koszty podróży na równi z innymi członkami, bez względu na posiadany stopień służbowy.

Komisja Zdrojowa może przyznać przewodniczącemu Wydziału Wykonawczego stałe wynagrodzenie pieniężne za jego czynności w tym charakterze. Stałe wynagrodzenie pieniężne może przyznać Komisja również członkom Wydziału Wykonawczego. Uchwały dotyczące diet i kosztów podróży oraz przyznania stałego wynagrodzenia członkom Wydziału Wykonawczego wymagają zatwierdzenia Wojewody Krakowskiego.

§ 17.

W razie nieobecności członków Komisji Zdrojowej lub Wydziału Wykonawczego bez uzasadnionego powodu na trzech kolejnych posiedzeniach mogą być oni pozbawieni swych mandatów przez Wojewodę na wniosek Komisji.

§ 18.

Do zakresu działania Komisji Zdrojowej należy:
1) zarządzanie Funduszem kuracyjnym, czuwanie nad całością majątku powstałego z Funduszu kuracyjnego oraz zapomóg otrzymywanych z gmin lub od Rządu,
2) stawianie wniosków do Ministerstwa Zdrowia za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego w sprawie wysokości taks i opłat w zakresie Funduszu kuracyjnego,
3) decydowanie w sprawach zakładania szpitali i innych zakładów humanitarnych lub przyjmowanie tychże pod swój zarząd zgodnie z wolą ofiarodawcy, prowadzenie domu izolacyjnego dla chorych zakaźnych, zakładanie i prowadzenie stacji meteorologicznych, specjalnych urządzeń sanitarnych, urządzeń ściekowych, ustępów publicznych, zakładanie lub utrzymywanie przedsiębiorstw dla wywozu nieczystości i śmieci, skrapianie placów, dróg i ulic, czyszczenie studzien i badanie wodociągów co do stanu bakteriologicznego wody, dozorowanie wykonania przepisów sanitarnych, przestrzeganie ciszy nocnej oraz utrzymywanie porządku i czystości,
4) uchwalanie projektów mających na celu podniesienie zdrojowiska pod względem sanitarnym, estetycznym, klimatycznym, przez wnoszenie projektów zalesiania terenów i wydzielania ich na rzecz parków narodowych, zdrojowych lub lasów państwowych, rozbudowy, upiększenia oraz udostępnienia zdrojowiska uboższym warstwom ludności,
5) decydowanie w sprawie zakładania i utrzymywania parków, plantacji, budowy pomników i innych upiększeń zdrojowiska, w sprawach ochrony zabytków przyrody i krajobrazu oraz ochrony zdrojowiska przed zeszpeceniem,

6) przyczynianie się do należytego utrzymania i rozwoju środków komunikacyjnych w granicach zdrojowiska (jezdnie, chodniki, środki lokomocji jak dorożki, autobusy itp.),
7) urządzanie i popieranie przedsięwzięć kulturalno-oświatowych i sportowych, mających znaczenie dla rozrywki gości, oraz popieranie działalności stowarzyszeń, których kierunek służy rozwojowi zdrojowiska, względnie podniesienie jego poziomu zdrowotnego, estetycznego i kulturalnego,
8) wykonywanie przepisów rozporządzenia o prawie budowlanym i uchwalanie miejscowych przepisów budowlanych w myśl obowiązujących przepisów prawnych,
9) wydawanie opinii, od której uzależnione jest udzielanie pozwoleń przez właściwe władze państwowe i samorządowe na prowadzenie robót budowlanych, otwieranie przedsiębiorstw, zakładów itp. w myśl art. 19 ustawy o uzdrowiskach oraz wydawanie innych opinii na żądanie władz,
10) regulowanie spraw mieszkaniowych osób przybywających na kurację, oraz warunków życia w zdrojowisku przez ukrócanie nadużyć, wreszcie ustalanie cenników w granicach niezastrzeżonych innym organom,
11) uchwalanie wysokości diet, kosztów podróży i stałego pieniężnego wynagrodzenia dla członków Komisji Zdrojowej i Wydziału Wykonawczego,
12) uchwalanie preliminarza rocznego budżetu dochodów i wydatków Komisji Zdrojowej, oraz rozpatrywanie rocznych sprawozdań rachunkowych i przedstawianie ich w trybie przewidzianym odnośnym władzom. Rok budżetowy pokrywa się z rokiem kalendarzowym,
13) uchwalanie etatu urzędników i funkcjonariuszy Komisji Zdrojowej oraz przepisów służbowych,
14) prowadzenie listy gości, reklama zdrojowiska, organizowanie wydawnictw informacyjnych, udział w wystawach krajowych i zagranicznych,
15) wybór Wydziału Wykonawczego i sprawowanie nadzoru nad nim,
16) zatwierdzanie opłat, które mogą pobierać właściciele prywatnych urządzeń znajdujących się na terenie zdrojowiska od osób korzystających z tych urządzeń,
17) wykonywanie wszelkich zarządzeń władz administracyjnych i sanitarnych za pośrednictwem bądź Wydziału Wykonawczego, bądź też specjalnych delegatów - członków Komisji oraz wydawanie opinii na żądanie władz.

Uchwały Komisji Zdrojowej w sprawach przewidzianych w punktach 1, 3, 7, 9 i 11 niniejszego paragrafu, o ile nie podlegają zatwierdzeniu władz wyższych, stają się prawomocne, o ile w ciągu 14 dni od dnia przedłożenia uchwały nie zostały przez Urząd Wojewódzki uchylone lub zwrócone do uzupełnienia. Jeżeli poszczególne przepisy nie postanawiają inaczej, przeciw zarządzeniom Komisji Zdrojowej służy prawo odwołania w terminie 14 dni do Wojewody, którego orzeczenie jest ostateczne. Odwołanie nie wstrzymuje wykonania zarządzeń. W wypadkdach większej wagi, gdy przywrócenie do pierwotnego stanu byłoby niemożliwe, lub strona mogłaby ponieść niepowetowaną szkodę, może Wojewoda zarządzić wstrzymanie uchwały Komisji Zdrojowej aż do wydania prawomocnego orzeczenia.

§ 19.

Wszelkie wydane przez Komisję Zdrojową przepisy i zarządzenia z mocą obowiązującą na obszarze zdrojowiska winny być podane do wiadomości publicznej na obszarze ich mocy obowiązującej sposobem na miejscu praktykowanym.

Organa wykonawcze Komisji Zdrojowej, jak również jej członkowie korzystają przy wykonywaniu swych czynności z ochrony prawnej przysługującej osobom urzędowym. W razie chybienia im lub stawiania przeszkód w urzędowaniu przewodniczący wdroży z urzędu kroki prawne u władz administracyjnych względnie sądowych.

§ 20.

Preliminarz dochodów i wydatków na następny okres budżetowy winna Komisja Zdrojowa uchwalić najpóźniej na trzy miesiące przed początkiem tego okresu i przesłać go w ciągu dwóch tygodni po uchwaleniu do Ministerstwa Zdrowia za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego.

Preliminarz ten zatwierdza Minister Zdrowia. O ile w ciągu 60 dni Minister preliminarza nie zatwierdzi lub nie zażąda zmian, uznany on będzie za zatwierdzony.

W zatwierdzonym budżecie Komisja Zdrojowa nie może samoistnie czynić żadnych zmian

i jest nim związana w swej gospodarce. Jeżeliby w ciągu roku okazała się potrzeba jakiejkolwiek zmiany w budżecie, a mianowicie uczynienia wydatku nieprzewidzianego, lub też ponad przewidziany kredyt, może się to stać na zasadzie uchwały Komisji Zdrojowej zatwierdzonej przez Ministra Zdrowia.

Roczne sprawozdanie ze swych czynności oraz sprawozdanie rachunkowe składa Komisja Zdrojowa w 3 egzemplarzach Urzędowi Wojewódzkiemu w Krakowie. Winno to nastąpić w terminie miesięcznym po upływie roku budżetowego, a podczas najbliższego sezonu Komisja podaje to sprawozdanie do wiadomości publicznej,

§ 21.

Komisja Zdrojowa jest właściwą władzą dla spraw osobowych podległego personelu służbowego, angażuje i zwalnia wszystkich swoich pracowników, za wyjątkiem niższych funkcjonariuszy i personelu sezonowego, który angażuje i zwalnia przewodniczący Wydziału Wykonawczego Komisji Zdrojowej. Etaty urzędników oraz stałych funkcjonariuszy podlegają zatwierdzeniu Wojewody, etaty personelu sezonowego powinny być ustalane przez Wydział Wykonawczy w ramach preliminarza budżetowego.

§ 22.

Komisja Zdrojowa jest władzą nadzorczą Wydziału Wykonawczego. Jest uprawniona i obowiązana wyznaczać komisję względnie delegatów nawet spoza swego grona do przeprowadzania kontroli całokształtu lub jedynie pewnych dziedzin działalności Wydziału Wykonawczego. Organom kontrolującym nie przysługuje prawo wydawania jakichkolwiek zarządzeń. Z wyniku każdej kontroli winny być sporządzane sprawozdania pisemne i odczytane na najbliższym posiedzeniu Komisji Zdrojowej, która poweźmie odpowiednie uchwały.

§ 23.

Najmniej dwa razy w ciągu roku Komisja Zdrojowa obowiązana jest przeprowadzić rewizję rachunkowości i kasy. Do tej czynności może Komisja Zdrojowa powołać rzeczoznawców płatnych.

§ 24.

Do zakresu działania Wydziału Wykonawczego należy:

1) wykonywanie wszelkich prawomocnych uchwał Komisji Zdrojowej,
2) pobieranie taks i opłat, z których powstaje Fundusz kuracyjny,
3) decydowanie w sprawach zwalniania poszczególnych osób od obowiązku uiszczania taks i opłat w granicach dozwolonych statutami poboru tych opłat i taks,
4) zarządzanie zakładami oraz instytucjami, utworzonymi przez Komisję Zdrojową lub oddanymi Komisji w zawiadywanie, oraz współdziałanie z władzami państwowymi w nadzorze nad takimi instytucjami, działającymi w granicach ochrony sanitarnej zdrojowiska i inicjatywy prywatnej,
5) prowadzenie dokładnego inwentarza całego majątku, będącego zarówno własnością Funduszu kuracyjnego, jako też oddawanego przez kogokolwiek w zarząd Komisji Zdrojowej,
6) opracowywanie projektów rocznego preliminarza budżetowego celem przedstawienia go Komisji Zdrojowej do uchwalenia, to samo dotyczy sprawozdań rocznych,
7) prowadzenie ksiąg meldunkowych dla osób przebywających w granicach zdrojowiska, w zakresie obowiązujących przepisów prawnych,
8) prowadzenie listy gości kuracyjnych, statystyki osób przebywających podczas sezonu w zdrojowisku, oraz księgi życzeń i zażaleń,
9) współdziałanie z władzami państwowymi i samorządowymi,
10) prowadzenie przedsięwzięć mających na celu kulturalne rozrywki gości kuracyjnych, oraz opiniowanie podań wnoszonych przez przedsiębiorców prywatnych do właściwych władz o zezwolenie na podobne przedsiębiorstwa w granicach zdrojowiska, wreszcie reklamowania zdrojowiska,
11) wykonywanie czynności związanych z przepisami prawa budowlanego w myśl obowiązujących przepisów,
12) wydawanie pozwoleń wskazanych w ostatnim ustępie art. 13 ustawy o uzdrowiskach,
13) wymierzanie kar pieniężnych za przekroczenia zarządzeń Komisji Zdrojowej w granicach uprawnień, przysługujących w myśl przepisów Wydziałowi Wykonawczemu,
14) nakładanie kar za przekroczenia prawa budowlanego oraz przepisów meldunkowych.

Wydział Wykonawczy przy wykonywaniu swych czynności ma prawo korzystania z pomocy organów administracyjnych państwowych

i komunalnych. Gdy te organa okażą się niewystarczające, Wydział Wykonawczy może korzystać ze straży zdrojowej, do tego celu przez Komisję Zdrojową powołanej.

§ 25.

Wydział Wykonawczy będzie wymierzał kary w drodze postępowania karno-administracyjnego nakazowego, zgodnie z upoważnieniem Wojewody, w myśl końcowego ustępu art. 45 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 365).

Na podstawie § 2 pkt. c) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25. VI. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 581) Wydział Wykonawczy Komisji Zdrojowej ma uprawnienia władz egzekucyjnych, nadto z mocy art. 35, p. 2) ustawy o uzdrowiskach jest on powołany do poboru taks, opłat i kar w zakresie ochrony sanitarnej, budowlanej i meldunkowej i w tym zakresie jest władzą wymiarową, tworzącą tytuł egzekucyjny w rozumieniu postępowania przymusowego w administracji. Powyższe własne tytuły egzekucyjne Wydział Wykonawczy sam wykonuje w formie poboru, w razie oporu w trybie przymusowym.

Władza wymiarowa wydaje wówczas zarządzenia egzekucyjne, o ile chodzi o osoby jeszcze zamieszkałe na terenie zdrojowiska. W innych wypadkach zwraca się z odpowiednim wnioskiem do właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej; właściwość tej powiatowej władzy administracji ogólnej ocenia się według miejsca zamieszkania zobowiązanego.

Odwołania od zarządzeń egzekucyjnych władz wykonawczych Komisji Zdrojowej powinny być wnoszone do Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie, a to zgodnie z art. 20 pkt. a) rozporządzenia o postępowaniu przymusowym w administracji, ponieważ władze wykonawcze Komisji Zdrojowej w sensie tego artykułu należy uznać za »władze administracyjne«.

§ 26.

Przewodniczący Komisji Zdrojowej reprezentuje na zewnątrz Komisję Zdrojową i Wydział Wykonawczy. Pisma Komisji Zdrojowej względnie Wydziału Wykonawczego podpisuje przewodniczący Komisji Zdrojowej. Dokumenty, mocą których Komisja Zdrojowa lub Wydział Wykonawczy we własnym imieniu lub za Fundusz kuracyjny przyjmują zobowiązanie wobec osób trzecich, muszą być podpisane przez przewodniczącego i jeszcze jednego członka Wydziału, Wydział Wykonawczy może zaciągać zobowiązania jedynie na podstawie i w ramach prawomocnych uchwał Komisji Zdrojowej. Przewodniczący Komisji czuwa nad legalnością i prawomocnością oraz celowością uchwał Komisji Zdrojowej i Wydziału Wykonawczego.

§ 27.

Zastępca przewodniczącego wchodzi we wszystkie prawa i obowiązki przewodniczącego, nie mogącego pełnić swych obowiązków z powodu choroby, urlopu, lub innych trwałych przeszkód, oraz w razie zlecenia mu zastępstwa przez przewodniczącego.

§ 28.

Piecza nad stanem sanitarnym zdrojowiska w granicach ochrony sanitarnej należy do kompetencji lekarza Komisji Zdrojowej. Lekarz Komisji Zdrojowej pełni na terenie ochrony sanitarnej zdrojowiska czynności lekarza powiatowego i w tym charakterze korzysta z wszelkich uprawnień lekarza powiatowego, podporządkując się jego kontroli co do wszystkich zarządzeń w sprawach sanitarnych.

Lekarz zdrojowy nie jest urzędnikiem Komisji Zdrojowej, będąc członkiem Komisji i Wydziału Wykonawczego z urzędu.

W miarę potrzeby i znalezienia pokrycia budżetowego może być przydany lekarzowi zdrojowemu na jego wniosek lekarz-asystent do pomocy w okresach większego napływu gości kuracyjnych.

§ 29.

Sekretarz Wydziału Wykonawczego pełni jednocześnie czynności sekretarza Komisji Zdrojowej jako członek Komisji Zdrojowej. Z tego tytułu do jego obowiązków należy czuwanie nad prowadzeniem księgi protokołów obrad obu wymienionych ciał kolegialnych.

Protokoły stają się prawomocne po przyjęciu ich przez Komisję Zdrojową względnie przez Wydział Wykonawczy.

§ 30.

Skarbnik czuwa nad prawidłowym wykonaniem preliminarza budżetowego, nad oszczędnym i celowym wykorzystaniem Funduszu kuracyjnego oraz nad należytym prowadzeniem rachunkowości przez likwidaturę i kasę Komisji Zdrojowej.

§ 31.

Jeżeli przewodniczący Wydziału Wykonawczego nie zgadza się z uchwałą Wydziału, może wykonanie takiej uchwały wstrzymać, winien jednak w ciągu tygodnia podać swe zarządzenie do wiadomości i decyzji Komisji Zdrojowej. Gdyby zaś przewodniczący Komisji Zdrojowej zakwestionował legalność lub celowość uchwały Komisji Zdrojowej, winien on uchwałę taką przesłać w ciągu tygodnia Wojewodzie, który już to zadecyduje ostatecznie, lub też sprawy wymagające zatwierdzenia Ministra skieruje do Ministerstwa.

W wypadkach nie cierpiących zwłoki przewodniczący Wydziału Wykonawczego może bez uchwały Wydziału zarządzić, co uważa za potrzebne, jednak to swoje zarządzenie winien podać na najbliższym posiedzeniu do wiadomości Wydziałowi Wykonawczemu, który zarządzenie takie może uchwalić, zmienić lub uchylić.

§ 32.

Agendy biurowe i rachunkowe Wydziału Wykonawczego mogą być w drodze porozumienia Komisji Zdrojowej i Gminnej Rady Narodowej powierzone do prowadzenia Zarządowi Gminy Rabka za aprobatą Wojewody.

§ 33.

Od orzeczeń i zarządzeń Komisji Zdrojowej oraz Wydziału Wykonawczego służy osobom zainteresowanym prawo odwołania się w terminie 14 dni do Wojewody, którego orzeczenie jest ostateczne. Wojewoda orzeka przy współudziale Wydziału Wojewódzkiego z głosem stanowczym. Za osobę zainteresowaną w rozumieniu tego paragrafu nie uważa się osób, mających prawo głosu w Komisji Zdrojowej.

§ 34.

Celem umożliwienia wykonania zadań Komisji Zdrojowej tworzy się Fundusz kuracyjny, który powstaje:

a) z taks kuracyjnych i innych opłat ustalonych przez odpowiedniego Ministra,
b) z opłat pobieranych od przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, działających na terenie uzdrowiska w czasie sezonu,
c) z opłat od widowisk, zabaw, koncertów i tym podobnych przedsiębiorstw,
d) z opłat od osób wynajmujących mieszkania przyjezdnym,
e) z opłat za używanie urządzeń utrzymywanych z Funduszu kuracyjnego,
f) z grzywien wymierzanych w myśl postanowień ustawy o uzdrowiskach,
g) z ofiar i zapisów,
h) z zasiłków od władz państwowych lub samorządowych,
i) z dochodów od majątków i kapitałów należących do Funduszu kuracyjnego.

Fundusz kuracyjny jest osobą prawną i posiada wszelkie uprawnienia przysługujące osobom prawnym w myśl ogólnych przepisów.

§ 35.

Taksy i opłaty mogą być pobierane jedynie na podstawie odnośnych statutów. Statuty dotyczące wysokości taks i opłat na rzecz Funduszu kuracyjnego projektuje Komisja Zdrojowa, a zatwierdza i ustala Minister Zdrowia.

§ 36.

Fundusz kuracyjny może być użyty tylko na pokrycie wydatków, wynikających z zakresu działania Komisji Zdrojowej i Wydziału Wykonawczego.

§ 37.

Za korzystanie przez stałych mieszkańców gmin, wchodzących w obręb zdrojowiska, z urządzeń założonych lub utrzymywanych kosztem Funduszu kuracyjnego Zarząd danej gminy winien wnosić odpowiednie opłaty na rzecz tego Funduszu. Odwrotnie do opłat na rzecz tychże gmin może być pociągnięta Komisja Zdrojowa, jeżeli kuracjusze korzystają z urządzeń założonych i prowadzonych przez te gminy.

Wysokość takich opłat ustala specjalna komisja, złożona z 2 delegatów Komisji Zdrojowej i 2 ze strony zainteresowanych gmin, pod przewodnictwem delegata Urzędu Wojewódzkiego. Od orzeczeń tej komisji specjalnej służy stronom prawo odwołania się w przeciągu 14 dni do Wojewody, którego orzeczenie jest ostateczne. Wojewoda orzeka przy współudziale Wydziału Wojewódzkiego z głosem stanowczym.

§ 38.

Od opłaty taksy kuracyjnej są zwolnieni:

1) lekarze, ich żony i będące na ich utrzymaniu dzieci,
2) urzędnicy przebywający w zdrojowisku w sprawach służbowych,
3) osoby, które uzyskały zwolnienie na mocy uchwały Wydziału Wykonawczego lub wyjątkowej indywidualnej decyzji przewodniczącego Wydziału.

§ 39.

Wojewodzie w I-szej instancji a Ministrowi Zdrowia w II-giej instancji służy prawo kontroli działalności Komisji Zdrojowej i Wydziału Wykonawczego.

Delegowanym urzędnikom winien przewodniczący Komisji Zdrojowej oraz członkowie Wydziału Wykonawczego przedstawić wszelkie akta i księgi, udzielić żądanych wyjaśnień, oraz umożliwić wstęp do wszystkich zakładów, przedsiębiorstw i urządzeń prowadzonych przez Komisję Zdrojową.

Wszelkie decyzje Komisji w przedmiocie pozbycia, zmiany lub obciążenia majątku nieruchomego, stanowiącego własność Funduszu kuracyjnego, jak również zaciąganie pożyczek długoterminowych wymagają zatwierdzenia ze strony Ministra Zdrowia.

§ 40.

Jeżeli Komisja Zdrojowa nie wstawia do preliminarza budżetowego sum na niezbędne inwestycje względnie wydatki, które należy pokryć z Funduszu kuracyjnego w myśl obowiązujących przepisów niniejszego statutu oraz umów, czyni to Minister Zdrowia przy równoczesnym wskazaniu źródeł pokrycia.

§ 41.

Jeżeli Komisja Zdrojowa nie wypełniałaby dokładnie swych zadań, lub też przekraczała zakres swej działalności, może Minister Zdrowia na wniosek Wojewody Krakowskiego rozwiązać Komisję i zarządzić utworzenie nowej.

Z chwilą rozwiązania Komisji rozwiązuje się automatycznie i Wydział Wykonawczy. Na czas od rozwiązania Komisji aż do ukonstytuowania się nowej, na wniosek Wojewody Minister Zdrowia mianuje komisarza rządowego, któremu przysługiwać będą wszystkie kompetencje Komisji Zdrojowej i Wydziału Wykonawczego.

§ 42.

Wojewoda Krakowski w drodze rozporządzenia przy współudziale Wydziału Wojewódzkiego z głosem stanowczym może na wniosek Komisji Zdrojowej ustalić przepisy co do przyjazdu i pobytu w Rabce osób dotkniętych chorobami zakaźnymi i niebezpiecznymi dla otoczenia.

§ 43.

Wojewodzie Krakowskiemu przysługuje prawo uzupełnienia niniejszego statutu, oraz wprowadzenia do niego zmian, po wysłuchaniu opinii Komisji Zdrojowej.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda Krakowski:
w z. **Przybysz Stanisław**
Wicewojewoda

Poz. 153.

OBWIESZCZENIE
WOJEWODY KRAKOWSKIEGO
z dnia 24 marca 1948 r.
o zatwierdzeniu statutu Sanatorium Związku Nauczycielstwa Polskiego w Zakopanem.

Na podstawie art. 57 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zakładach leczniczych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 382) oraz zgodnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego z dnia 24. III. 1948 r. zatwierdzam załączony statut Sanatorium Związku Nauczycielstwa Polskiego w Zakopanem.

Wojewoda:
w z. **Stanisław Przybysz**
wicewojewoda

STATUT
Sanatorium Związku Nauczycielstwa Polskiego w Zakopanem.

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

1. Sanatorium nosi nazwę Sanatorium Związku Nauczycielstwa Polskiego, znajduje się w Zakopanem — Ciągłówka.
2. Sanatorium nie posiada prawa publiczności, jest zakładem leczniczym specjalnym.
3. Właścicielem i utrzymującym Sanatorium oraz zarządzającym nim jest Związek Nauczycielstwa Polskiego, posiadający osobowość prawną z siedzibą w Warszawie, ul. Smulikowskiego Nr 6/8.
4. Sanatorium przyjmuje na leczenie chorych na gruźlicę płuc otwartą i zamkniętą:
   a) członków Z. N. P. oraz członków ich rodzin, przekazywanych przez Ub. Społ., ZUS, Ministerstwo Zdrowia i jego organa,
   b) w miarę wolnych miejsc nauczycieli(ki) służby czynnej, nie należących do Związku, przekazywanych jak powyżej
   c) chorych innych przekazywanych przez Ministerstwo Zdrowia względnie Urzędy Wojewódzkie oraz przekazywanych przez Ubezpieczalnie Społeczne, w wypadku niezgłaszania się nauczycieli(lek).

   Nadto, na Oddział Chirurgii Płucnej są przyj-

mowani chorzy z innych Sanatoriów przeciwgruźliczych, a przede wszystkim zakopiańskich zakwalifikowani na zabieg chirurgiczny, a to na okres zabiegu i zdrowienia, wymagającego opieki chirurga klatki piersiowej.

Sanatorium nie przyjmuje chorych na gruźlicę płuc, nie rokujących poprawy, chorych z współistniejącymi chorobami zakaźnymi, cukrzycą oraz dzieci poniżej 14 lat.

5. Sanatorium udziela chorym pomocy lekarskiej i opieki wraz z całkowitym utrzymaniem i mieszkaniem.
6. Sanatorium obsługuje teren całej Rzeczypospolitej.
7. Sanatorium może na wolne miejsca przyjmować osoby, leczące się na koszt własny w ilości do 15% stanu łóżek.

Rozdział II.

Majątek użytkowany na cele Sanatorium.

Majątek Sanatorium stanowią:

a) parcela w Zakopanem — Ciągłówka o obszarze około 3 ha, na której znajdują się zabudowania sanatoryjne, park i tereny uprawne oraz parcela na stokach Gubałówki w Zakopanem o obszarze około 2 ha nie zalesiona;
b) budynek murowany Sanatorium przeznaczony na pomieszczenie 190 chorych oraz części administracyjno-gospodarczej;
c) budynek murowany mieszkalny 6-pokojowy;
d) garaż betonowy na dwa samochody i 2 pokoje mieszkalne;
e) budynek drewniany mieszkalny dla personelu pomocniczego;
f) elektrownia murowana;
g) zabudowania gospodarcze;
h) cieplarnia;
i) domek drewniany mieszkalny dla ogrodnika;
j) inwentarz żywy i martwy.

Rozdział III.

Ustrój wewnętrzny Sanatorium.

1. Sanatorium nie jest podzielone na klasy i posiada następujące oddziały:
   a) obserwacyjny: pokoi 5, łóżek 10, łazienka 1,
   b) chirurgii klatki piersiowej: pokoi 7, łóżek 22,
   c) oddział I i II dla cięższych przypadków gruźlicy płuc: pokoi 22, łóżek 66,
   d) oddział III dla lżejszych przypadków gruźlicy płuc: pokoi 24, łóżek 64,
   e) oddział dla gruźlicy zamkniętej: pokoi 11, łóżek 28.
2. Sanatorium posiada następujące specjalne urządzenia lecznicze:
   a) gabinety oddziałowe lekarskie oraz dla zabiegów leczniczych,
   b) pracownię Röntgena,
   c) laboratorium bakteriologiczno-chemiczne,
   d) gabinet dentystyczny,
   e) salę chirurgiczną i opatrunkową,
   f) aptekę
   nadto aparaty sterylizacyjne, dezynfekcyjne itp.
3. Sanatorium posiada następujące pomieszczenia ogólne:
   a) salę jadalną,
   b) sale rekreacyjną z biblioteką,
   c) werandy,
   d) dyżurki,
   e) kuchnie, zmywak,
   f) magazyny,
   g) pralnia wraz z suszarnią,
   h) prasowalnia,
   i) kotłownie, urządzenia wodociągowo-kanalizacyjne, łazienki dla chorych 12, pokoje mieszkalne dla lekarzy, asystentów, pielęgniarek, części personelu admin. gospod. 3 łazienki i natrysk dla personelu,
   j) mieszkanie dla Dyrektora i Kierownika Admin Gospod., z 2 łazienkami,
   k) kaplica,
   l) kancelarię 3 pokoi,
   ł) gabinet Dyrektora,
   m) pracownie — stolarska, ślusarska i elektromechaniczna.

Rozdział IV.

Środki utrzymania i prowadzenia Sanatorium.

1. Główne środki na utrzymanie i prowadzenie Sanatorium czerpane są:
   a) z opłat, pobieranych za leczenie chorych,
   b) z dotacji Skarbu Państwa lub instytucji,
   c) z opłat za korzystanie z urządzeń Sanatorium przez osoby prywatne,
   d) dotacji Związku Nauczycielstwa Polskiego,
   e) z innych źródeł, jak dochodów własnych gospodarki Sanatorium — ogród warzywny, hodowla inwentarza.
2. Sanatorium posiada fundusz rezerwowy inwestycyjny, składający się z 10% dochodów, powstałych z nadpłat leczących się na własny koszt oraz darów i subsydiów na ten cel. Reszta nadpłat może być użyta zgodnie z § 17 Rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14. II. 1931 r. o zakładach leczniczych (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 195).

Rozdział V.

Opłaty sanatoryjne i zasady ich obliczenia.

Opłaty za leczenie w Sanatorium pobierane są w formie opłaty dziennej, której wysokość ustala Zarząd Główny Z. N. P. na podstawie wyników gospodarki za poprzedni okres i preliminarza, przedkładanego przez Dyrektora Sanatorium.

Opłaty te są obliczone tak, aby pokrywały wszystkie wydatki zwyczajne Sanatorium zarówno na oddziałach leczenia konserwatywnego, jak i na oddziale chirurgii klatki piersiowej.

Opłata dzienna, pobierana od chorych samopłacących, z wyjątkiem chorych członków Z. N. P. i członków ich rodzin, jest o 40% wyższa. Od chorych tych pobiera Sanatorium opłaty dodatkowe za specjalne zabiegi lecznicze, jak odma sztuczna, zabiegi w zakresie chirurgii klatki piersiowej, leczenie plombowanie zębów, prześwietlenia i zdjęcia rentgenowskie. Opłaty te nie mogą przekraczać cennika poborów lekarskich, ustalonych przez władze zgodnie z przepisami ustawowymi.

Opłata dzienna dla chorych członków Z. N. P. i członków ich rodzin, leczących się na koszt własny

(samopłacących), ustala Zarząd Główny Z. N. P. z tym, że ewentualnie pozostałe z tego tytułu niedobory pokrywa tenże Zarząd Główny Z. N. P.

Opłaty za chorych niesamopłacących, przenoszonych czasowo z innych Sanatoriów na oddział chirurgii klatki piersiowej (Rozdział I. p. 4 nin. statutu), uiszczają Sanatoria, wysyłające tych chorych, w wysokości faktycznych kosztów na tym oddziale.

Rozdział VI.

Władze Sanatorium.

Zwierzchnim organem uchwalającym, zarządzającym i kontrolującym dla Sanatorium jest Zarząd Główny Związku Nauczycielstwa Polskiego. Administrację Sanatorium sprawuje Dyrektor lekarz, odpowiedzialny przed Zarządem Głównym Z. N. P. oraz przed władzami za całokształt działalności Sanatorium. Dyrektora Sanatorium zastępuje wyznaczony przez niego jeden z ordynatorów Sanatorium.

Do zakresu działalności Zarządu Głównego Związku Nauczycielstwa Polskiego należy w szczególności:

a) sprawowanie zwierzchniego nadzoru przez kontrolę rachunkowości i gospodarki finansowej Sanatorium,
b) ustanawianie na wniosek Dyrektora wysokości opłat dziennych,
c) zatwierdzanie preliminarzy budżetowych i zamknięć rachunkowych rocznych,
d) kontrolowanie działu lekarskiego przy współudziale lekarza członka „Zrzeszenia Dyrektorów Sanatoriów Przeciwgruźliczych o charakterze Społ." względnie organizacji równorzędnej,
e) uchwalanie na wniosek Dyrektora i zatwierdzanie regulaminów i instrukcji wewnętrznych Sanatorium oraz regulaminów instrukcji dla personelu lekarskiego i administracyjnego,
f) ustalanie etatów personalnych i wysokości płac personelu na wniosek Dyrektora,
g) mianowanie Dyrektora Sanatorium na podstawie wyników konkursu i odwoływanie go. Zatwierdzanie zaangażowanego przez Dyrektora personelu lekarskiego i zwalnianie personelu lekarskiego na wniosek Dyrektora,
h) angażowanie i zwalnianie Kierownika Administracyjno-Gospodarczego na wniosek Dyrektora Sanatorium lub też z inicjatywy własnej Zarządu Głównego w porozumieniu z Dyrektorem Sanatorium,
i) dbanie o rozwój Sanatorium i utrzymanie go na odpowiednim poziomie, dostarczanie mu odpowiednich funduszów, udzielanie swej pomocy Dyrektorowi Sanatorium.

Do zakresu uprawnień i obowiązków Dyrektora Sanatorium należy:

a) reprezentowanie Sanatorium na zewnątrz,
b) zarządzanie i administrowanie Sanatorium tak pod względem lekarskim, jak i gospodarczym oraz piecza nad utrzymaniem lecznictwa na należytym poziomie,
c) piecza nad należytym i celowym wykorzystaniem środków przeznaczonych na zaopatrzenie Sanatorium we wszelkie niezbędne narzędzia, aparaty, leki itp., piecza nad uposażeniem Sanatorium w potrzebne urządzenia higieniczne i dbanie o zaspokojenie potrzeb gospodarczych Sanatorium,
d) referowanie spraw Sanatorium na posiedzeniach Zarządu Głównego Związku Nauczycielstwa Polskiego,
e) opracowywanie preliminarzy budżetowych i zamknięć rachunkowych i przedkładanie ich Zarządowi Głównemu ZNP,
f) decydowanie o przyjęciu chorych do Sanatorium, wypisaniu i potrzebie wykonania zabiegu chirurgicznego,
g) nadzorowanie przestrzegania higieny w Sanatorium, a w szczególności higieny osobistej przez chorych i w stosunku do chorych,
h) organizowanie w granicach obowiązujących przepisów życia wewnętrznego, zarządzanie w razie zachodzącej potrzeby zmiany i rozmieszczenia łóżek,
i) opracowywanie i przedkładanie Zarządowi Głównemu ZNP do zatwierdzenia regulaminu porządku wewnętrznego Sanatorium oraz regulaminów i instrukcji dla personelu lekarskiego i administracyjnego Sanatorium,
j) przedkładanie Zarządowi Głównemu ZNP wniosków w przedmiocie ustanowienia wysokości opłat dziennych,
k) sprawowanie nadzoru nad wszystkimi pracownikami Sanatorium,
l) angażowanie na podstawie publicznego konkursu i zwalnianie personelu lekarskiego, w obu wypadkach z zatwierdzeniem Zarządu Głównego ZNP,
ł) przedstawianie kandydatur na stanowisko Kierownika Administracyjno-Gospodarczego (intendenta), a także wniosków na zwolnienie personelu lekarskiego i Kierownika Administracyjno-Gospodarczego,
m) przyjmowanie i zwalnianie wszystkich innych pracowników i służby w ramach etatów budżetowych,
n) inicjowanie i popieranie prac naukowych lekarzy Sanatorium i utrzymanie i uzupełnianie biblioteki i czytelni Sanatoryjnej, biblioteki naukowej lekarskiej; systematyczne udzielanie personelowi lekarskiemu urlopów naukowych, celem doszkolenia względnie zapoznania się z pracami fizjologicznymi najwybitniejszych ognisk naukowych w kraju,
o) przedstawianie w określonych terminach przepisanych sprawozdań, wykazów itp. i przedkładanie ich Zarządowi Głównemu ZNP i ewentualnie władzom,
p) branie udziału w inspekcjach, dokonywanych przez delegatów władz nadzorczych.

Dyrektor Sanatorium wypełnia swe obowiązki

a) jako naczelny lekarz przy pomocy lekarzy Sanatorium i sił pomocniczych pielęgniarskich,
b) jako naczelny administrator przy pomocy intendenta i personelu pomocniczego administracyjnego.

Zakres obowiązków personelu tak lekarskiego, jak i wszelkiego innego określą instrukcje służbowe, opracowane przez Dyrektora Sanatorium, a zatwierdzone przez Zarząd Główny ZNP.

Dyrektor Sanatorium jest odpowiedzialny za Sanatorium pod wzgledem lekarskim i administracyjno-gospodarczym przed Zarządem Głównym ZNP, nadto pod względem poziomu pracy lekarskiej i zachowania obowiązujących przepisów przed Wojewódzkim Wydziałem Zdrowia w Krakowie i przed organami, wyznaczonymi przez Ministerstwo Zdrowia.

Rozdział VII.

Kategorie pracowników, ich prawa i obowiązki, etaty.

1. Pracownicy Sanatorium dzielą się na:
   a) personel lekarski (ordynatorzy, asystenci),
   b) personel lekarski pomocniczy (siostry, pielęgniarki, aptekarz),
   c) personel administracyjny (intendent, buchalter, kanceliści, magazynier, skarbnik, gospodyni).
2. Liczba pracowników, płace całego personelu ustala się według etatów, zatwierdzonych przez Zarząd Główny ZNP na wniosek Dyrektora.
3. Dyrektor Sanatorium i ordynatorzy sa angażowani na podstawie wyniku Konkursu, rozpisanego przez Zarząd Główny ZNP, złożonego co najmniej z 3-ch wybitnych fachowców, w liczbie których ma być delegat Zrzeszenia Dyrektorów Sanatoriów Przeciwgruźliczych o charakterze społecznym. W warunkach konkursu muszą być uwzględnione wymagania:
   a) dla Dyrektora co najmniej 5 lat praktyki szpitalnej, bądź sanatoryjnej — z tego co najmniej 2 lata praktyki szpitalnej oraz gruntowna znajomość röntgenologii w zakresie gruźlicy,
   b) przy angażowaniu personelu lekarskiego, Dyrektor Sanatorium stawia wymagania: dla ordynatorów co najmniej 2 lata praktyki szpitalnej i 1 rok sanatoryjnej, bądź na oddziale gruźliczym; dla asystentów dyplom lekarski i uprawnienie do wykonywania praktyki lekarskiej.
4. Personel pomocniczy angażuje i zwalnia Dyrektor Sanatorium w granicach etatów przy czym pielęgniarki winny w zasadzie posiadać kwalifikacje zawodowe i dyplom z ukończenia normalnej dwuletniej szkoły pielęgniarstwa oraz egzamin państwowy.
5. Personel administracyjny i służbę niższą angażuje Dyrektor w granicach etatów z wyjątkiem stanowiska intendenta, którego mianuje Zarząd Główny, zgodnie z rozdziałem VI p. h) niniejszego statutu. Zakres obowiązków personelu, jego zależność służbowa i tok pracy regulują instrukcje służbowe oraz regulamin porządku wewnętrznego, wydane przez Zarząd Główny ZNP na wniosek Dyrektora Sanatorium.

Rozdział VIII.

Postanowienia specjalne.

1. Celem popierania badań naukowych nad gruźlicą płucną i szerzeniem wiadomości o chirurgii klatki piersiowej w budżecie Sanatorium będzie pozycja na utrzymanie 1 osoby przez 6 miesięcy w roku z przeznaczeniem dla 1 lub kilku lekarzy, a to według decyzji Dyrektora Sanatorium. Warunkiem korzystania z bezpłatnego mieszkania i pełnego utrzymania przez lekarza studiującego jest przygotowanie do druku pracy naukowej z nadmienieniem, że została ona wykonana w Sanatorium ZNP w Zakopanem względnie otrzymanie zaświadczenia o zaznajomieniu się z chirurgią klatki piersiowej oraz opanowania techniki przynajmniej przepalania zrostów opłucnej.
2. Akademików na praktykę wakacyjną do 2-ch osób w roku budżetowym przyjmuje Dyrektor Sanatorium na warunkach zleconych przez Władze Nadzorcze.

Poz. 154.

OBWIESZCZENIE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 24 kwietnia 1948 r.

o sprostowaniu błędu drukarskiego.

Z powołaniem się na § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. w sprawie dzienników wojewódzkich (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 648) prostuje się zaszły błąd drukarski w »Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim« Nr 8 z dnia 15 kwietnia 1948 r. następująco: W § 2 Zarządzenia Wojewody Krakowskiego z dnia 17 grudnia 1947 r. o ustaleniu opłat dziennych w Szpitalu Powiatowym w Chrzanowie zamiast »z dniem 1 stycznia 1948 r.« winno być »z dniem 1 października 1947 r.«

Za Wojewodę:
Dr Józef Nowak
Kierownik Oddziału

Poz. 155.

PISMO OKÓLNE Nr 4/Sm/48
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 13 kwietnia 1948 r. Nr S. A. II—5—30/48.

w sprawie zaopatrzenia Biur Związków Samorządu Terytorialnego w materiały biurowe przez Oddział Gospodarczy Związków Samorządu Terytorialnego w Krakowie.

Do
Obywateli Starostów jako Przewodniczących Wydziałów Powiatowych,
Obywateli Prezydentów miast wydzielonych,
oraz Obywateli Burmistrzów i Wójtów.

Gospodarcze Zrzeszenie Samorządu Terytorialnego w Warszawie powiadomiło Urząd Wojewódzki, że w związku z decentralizacją

zaopatrywania Urzędów Administracji Publicznej, Oddział Gospodarczy Zrzeszenia Samorządu Terytorialnego w Krakowie, ul. Szpitalna 15, Nr tel. 5-43-67, obsługuje od dnia 1. I. 1948 r. Województwo Krakowskie i Rzeszowskie.

Gospodarcze Zrzeszenie Samorządu Terytorialnego zapewnia, że wszelkie zamówienia i zlecenia Organów Samorządowych Województwa Krakowskiego będą wykonywane terminowo, ku zupełnemu zadowoleniu zleceniodawców.

Za Wojewodę:
Dr Z. Pajdak
Kierownik Oddziału

Poz. 156.

PISMO OKÓLNE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 20 kwietnia 1948 r. L. SP—S V—1/6/48.

w sprawie zezwolenia Gminnemu Komitetowi Opieki Społecznej w Mszanie Dolnej, powiat Limanowa, na przeprowadzenie zbiórki publicznej.

Do
wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych
i Ob. Prezydenta Miasta Krakowa.

W uwzględnieniu prośby z dnia 10 marca 1948 r. L. I-528/48, Urząd Wojewódzki na podstawie art. 2, ust. 1) lit. b — ustawy z dnia 15. III. 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 162) zezwala Gminnemu Komitetowi Opieki Społecznej w Mszanie Dolnej, powiat Limanowa, na przeprowadzenie w czasie do dnia 31 grudnia 1948 r. zbiórki publicznej na obszarze Województwa Krakowskiego z zachowaniem przepisów powołanej wyżej ustawy, oraz Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14. VII. 1934 r. o sposobach przeprowadzania zbiórek publicznych oraz kontroli nad tymi zbiórkami (Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 638):

1) Zbiórka prowadzona będzie w formie rozsprzedaży cegiełek po 10, 20 i 50 zł.

2) Fundusze uzyskane ze zbiórki przeznaczone będą na budowę Domu Starców ku czci ofiar hitleryzmu w Mszanie Dolnej.

3) Osoby przeprowadzające zbiórkę zaopatrzone będą w przepisaną powołanym Rozporządzeniem legitymację, potwierdzoną przez powiatową władzę administracji ogólnej, właściwą dla miejsca przeprowadzenia zbiórki.

4) Osoby organizujące i przeprowadzające zbiórkę nie będą za swe czynności wynagradzane.

5) Przebieg zbiórki oraz jej wyniki odnotowywane będą w rejestrze prowadzonym i przechowywanym zgodnie z powołanym rozporządzeniem.

6) Wynik zbiórki i sposób zużytkowania zebranych ofiar będzie podany do wiadomości Urzędu Wojewódzkiego i ogłoszony w jednym z miejscowych dzienników w ciągu 1 miesiąca po ukończeniu zbiórki, w braku takiego, w jednym z dzienników wychodzących w Krakowie.

W przypadku przekroczenia obowiązujących przepisów o zbiórkach publicznych, zastosowane będą rygory z art. 10 i 11 ust. 1 i 2 ustawy (cofnięcie pozwolenia i kary w trybie administracyjnym).

Za Wojewodę:
Mgr Alfred Pagacz
Naczelnik Wydziału Społ. Polit.

Poz. 157.

PISMO OKÓLNE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 20 kwietnia 1948 r. L. SP—S V—1/8/48.

w sprawie udzielenia Zarządowi Stowarzyszenia »Chłopskie T-wo Przyjaciół Dzieci« w Warszawie — pozwolenia na przeprowadzenie zbiórki publicznej.

Do
wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych
oraz Ob. Prezydenta m. Krakowa.

Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości, że na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 15. III. 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 162) oraz zarządzenia Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 12 marca 1948 r. L. dz. II. PP. 1027/48 — Prezydent m. st. Warszawy, pismem z dnia 18 marca 1948 r. L. dz. 015-2270/48 udzielił Zarządowi Stowarzyszenia »Chłopskie T-wo Przyjaciół Dzieci« w Warszawie — pozwolenia na przeprowadzenie w czasie od 10 do 17 maja 1948 r. zbiórki publicznej na terenie Państwa podlegającym zarządowi Ministerstwa Administracji Publicznej z zachawaniem prze-

pisów powołanej wyżej ustawy, oraz Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14. VII. 1934 r. o sposobach przeprowadzania zbiórek publicznych oraz kontroli nad tymi zbiórkami (Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 638):

1) Zbiórka ma polegać na kweście ulicznej do puszek zamkniętych w zamian za znaczek kwestarski, rozsprzedaży nalepek w formie chorągiewek w cenie 20, 50 i 100 zł. zbieraniu ofiar na listy ofiarodawców specjalnie w tym celu przygotowane.

2) Fundusze uzyskane ze zbiórki przeznaczone będą na cele związane z działalnością Stowarzyszenia.

Za Wojewodę:
Mgr Alfred Pagacz
Naczelnik Wydziału Społ. Polit.

Poz. 158.

PISMO OKÓLNE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 21 kwietnia 1948 r. L. SP—S. V—1/18/48.

w sprawie zezwolenia Zarządowi Domu Starców im. Brata Alberta w Bulowicach na przeprowadzenie zbiórki publicznej.

Do
Wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych, oraz Ob. Prezydenta m. Krakowa.

Na podstawie art. 2, ust. 1, lit. b, ustawy z dnia 15. III. 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 162) Urząd Wojewódzki zezwala Zarządowi Domu Starców im. Brata Alberta w Bulowicach, pow. Biała Krakowska, na przeprowadzenie w czasie od 1 maja do 31 grudnia 1948 r. zbiórki publicznej na obszarze Województwa Krakowskiego z zachowaniem przepisów powołanej wyżej ustawy, oraz Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14. VII. 1934 r. o sposobach przeprowadzenia zbiórek publicznych oraz kontroli nad tymi zbiórkami (Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 638).

1) Zbiórka prowadzona będzie w formie zbierania datków pieniężnych na książki ofiar.

2) Fundusze uzyskane ze zbiórki przeznaczone będą na cele związane z prowadzeniem Domu Starców im. Brata Alberta w Bulowicach.

3) Osoby przeprowadzające zbiórkę zaopatrzone będą w przepisaną, powoł. rozporządzeniem, legitymację, potwierdzoną przez powiatową władzę administracji ogólnej, właściwą dla miejsca przeprowadzenia zbiórki.

4) Osoby organizujące i przeprowadzające zbiórkę nie będą za swe czynności wynagradzane.

5) Przebieg zbiórki oraz jej wyniki odnotowywane będą w rejestrze prowadzonym i przechowywanym zgodnie z powołanym rozporządzeniem.

6) Wynik zbiórki i sposób zużytkowania zebranych ofiar będzie podany do wiadomości Urzędu Wojewódzkiego i ogłoszony w jednym z miejscowych dzienników w ciągu jednego miesiąca po ukończeniu zbiórki, w braku takiego w jednym z dzienników, wychodzących w Krakowie.

W przypadku przekroczenia obowiązujących przepisów o zbiórkach publicznych, zastowane będą rygory z art. 10 i 11 ust. 1 i 2 ustawy (cofnięcie pozwolenia i kary w trybie administracyjnym).

Za Wojewodę:
Mgr Alfred Pagacz
Naczelnik Wydziału

Poz. 159.

PISMO OKÓLNE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 21 kwietnia 1948 r. L. SP. S V—1/24/48.

w sprawie udzielenia Zarządowi Okr. »Polskiego Czerwonego Krzyża« zezwolenia na przeprowadzenie zbiórki publicznej.

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych w Woj. Krak., oraz do Zarządu Miejskiego, Wydział Administracyjny w Krakowie.

Urząd Wojewódzki zawiadamia, że na podstawie art. 2 ust. lit. b — ustawy z dnia 15. III. 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 162) oraz zarządzenia Min. Adm. Publ. z dnia 27. II. 1948 r. L. dz. II. PP 39/48 i Prez. m. stoł. Warszawy z dnia 24. III. 1948 r. L. dz. 015-1853/48 Urząd Wojewódzki zezwala Zarządowi Okr. »Polskiego Czerwonego Krzyża« na przeprowadzenie w czasie od 16 do 22 czerwca 1948 r. zbiórki publicznej na obszarze Województwa Kra-

kowskiego z zachowaniem przepisów powołanej ustawy, oraz rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14. VII. 1934 r. o sposobach przeprowadzania zbiórek publicznych oraz kontroli nad tymi zbiórkami (Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 638):

1) Zbiórka prowadzoną będzie w formie: a) kwesty ulicznej do puszek zamkniętych w zamian za znaczki kwestarskie, b) rozsprzedaży nalepek okiennych w cenie 20, 50 i 100 zł, c) zbierania ofiar pieniężnych na listę ofiarodawców w instytucjach i urzędach tak państwowych jak i samorządowych za uprzednią zgodą władz tych instytucji oraz lokalach publicznych i sklepach.

2) Fundusze uzyskane ze zbiórki przeznaczone będą na cele związane z działalnością przedm. Stowarzyszenia.

3) Osoby przeprowadzające zbiórkę zaopatrzone będą w przepisaną powoł. rozp. legitymację, potwierdzoną przez powiatową władzę administracji ogólnej właściwą dla miejsca przeprowadzenia zbiórki.

Za Wojewodę:
Mgr Alfred Pagacz
Naczelnik Wydziału Społ. Polit.

Poz. 160.

OBWIESZCZENIE
PREZYDENTA STOŁ. KRÓL. M. KRAKOWA

z dnia 14 kwietnia 1948 r.

o zapobieganiu zimnicy (malarii) i o jej zwalczaniu.

Stosownie do zarządzenia Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego, Wydział Zdrowia, Oddział Sanitarno-Epidemiologiczny, z dnia 31 marca 1948 r. w sprawie akcji przeciwmalarycznej, Nr Z. B. X/1/a/3/48, wszystkie osoby, które

1) w czasie od dnia 1 stycznia 1947 r. do 14 kwietnia 1948 r. chorowały na zimnicę (malarię) obowiązane są zgłosić się w czasie od dnia 15 kwietnia do 1 maja 1948 r. w II Miejskim Ośrodku Zdrowia, ul. Skawińska 8, w godzinach od 10 do 12, w celu poddania się bezpłatnej kuracji przeciwnawrotowej; kuracja taka obowiązuje, mimo dobrego samopoczucia i braku objawów czynnej zimnicy;

2) w czasie od dnia 15 kwietnia do 31 grudnia 1948 r. zachorują na zimnicę są obowiązane zgłosić się niezwłocznie w II Miejskim Ośrodku Zdrowia, ul. Skawińska 8, w celu przeprowadzenia bezpłatnej kuracji przeciwmalarycznej.

Równocześnie przypominam, że według art. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198) obowiązek niezwłocznego zgłaszania każdego przypadku zimnicy (malarii) obciąża przede wszystkim lekarza, badającego chorego, kierowników zakładów leczniczych lub zapobiegawczych, felczerów, położne i inny personel sanitarny, o ile lekarza nie wzywano.

Osoby, które nie zgłoszą się w celu poddania się leczeniu przeciwmalarycznemu oraz lekarze, felczerzy, położne i inny personel sanitarny, które nie dopełnią obowiązku niezwłocznego zgłoszenia choroby, podlegają stosownie do art. 22 ust. (1) wyżej powołanej ustawy z uwzględnieniem przepisów dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) karze aresztu do 3 miesięcy i grzywny do 30.000 zł, lub jednej z tych kar.

Prezydent Miasta:
w z. **Stefan Dziwlik**
Wiceprezydent

Poz. 161.

ZARZĄDZENIE
PREZYDENTA STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA

z dnia 20 kwietnia 1948 r.

o uznaniu całego obszaru miasta Krakowa za obszar zagrożony wścieklizną.

Na podstawie §§ 327 i 328 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R .P. Nr 19, poz. 167) zarządzam, co następuje:

§ 1. Cały obszar (wszystkie dzielnice) miasta Krakowa uznaje się za obszar zagrożony wścieklizną.

§ 2. Na obszarze zagrożonym wścieklizną, określonym w § 1:

a) psy należy trzymać stale na uwięzi lub tak pomieścić w obrębie domu (gospodarstwa), aby nie zachodziła możliwość zetknięcia się z obcymi ludźmi lub zwierzętami,
b) w razie wyprowadzenia psów poza obręb domu (gospodarstwa), należy je trzymać na smyczy i zaopatrzyć w bezpieczne kagańce,
c) zakazane jest także swobodne puszczanie kotów.

§ 3. Przepisy § 2 dotyczą również psów i kotów wprowadzanych na obszar zagrożony wścieklizną lub przeprowadzanych przez ten obszar.

§ 4. Przepisów zawartych w §§ 2 i 3 nie stosuje się do psów myśliwskich, psów służbowych Milicji Obywatelskiej, psów pociągowych i owczarskich pod warunkiem, że psy pociągowe będą zaopatrzone w bezpieczne kagańce, a psy myśliwskie, owczarskie i psy służbowe Milicji Obywatelskiej nieużywane do pracy będą trzymane w zamkniętych pomieszczeniach na uwięzi lub będą zaopatrzone w bezpieczne kagańce i prowadzone na smyczy.

§ 5. Wyprowadzanie (wywożenie) psów z obszaru zagrożonego wścieklizną (§ 1) jest dopuszczalne tylko za pisemnym zezwoleniem Zarządu Miejskiego, Wydziału Weterynaryjnego, ul. Felicjanek 6, po uprzednim uznaniu psa przez miejskiego lekarza weterynaryjnego za niepodejrzanego o wściekliznę.

§ 6. Psy i koty, co do których nie będą przestrzegane przepisy niniejszego zarządzenia, złowione przez oprawcę podlegają zabiciu w ciągu 2 godzin.

§ 7. Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia, będą karani po myśli art. 98 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o walczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 16 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 245) z uwzględnieniem przepisów dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) aresztem do 1 miesiąca i grzywną do 10.000 zł, albo jedną z tych kar.

§ 8. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie natychmiast i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1948 r.

Prezydent Miasta:
Henryk Dobrowolski

Poz. 162.

ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA

z dnia 23 kwietnia 1948 r.

o częściowym uregulowaniu ruchu kołowego w mieście Krakowie.

Na podstawie §§ 4 i 47 rozporządzenia Wojewody Krakowskiego z dnia 14 czerwca 1927 r. o używaniu i ochronie ulic oraz o ruchu ulicznym w stoł. król. mieście Krakowie (Krak. Dz. Woj. Nr 5 i Dz. Rozp. miasta Krakowa Nr 6) i art. 48 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) zarządzam, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się jednokierunkowy ruch kołowy na następujących ulicach:
a) w Rynku Głównym jezdniami w kierunku od ul. Floriańskiej przez linię A—B, C—D, E—F — od ul. Wiślnej do ul. Grodzkiej — i F—A — od ul. Grodzkiej do ul. Floriańskiej;
b) na ul. Floriańskiej — w kierunku od Rynku Głównego do ul. Basztowej;
c) na ul. św. Jana — w kierunku od ul. Pijarskiej do Rynku Głównego;
d) na ul. Szczepańskiej — w kierunku od Rynku Głównego do placu Szczepańskiego;
e) na ul. Szewskiej — w kierunku od ul. Karmelickiej do Rynku Głównego;
f) na ul. św. Anny — w kierunku od Rynku Głównego do ul. Podwale;
g) na ul. Brackiej — w kierunku od Rynku Głównego do ul. Franciszkańskiej;
h) na ul. Siennej — w kierunku od Rynku Głównego do Małego Rynku;
i) na ul. św. Krzyża od placu św. Ducha do ul. Mikołajskiej.

2. Na ulicach tych wolno jeździć tylko w kierunku jak wyżej oznaczono, wjazd na powyższe ulice z ulic bocznych dozwolony jest jedynie w kierunku ruchu.

3. Przepisy niniejszego rozporządzenia od-

noszą się do wszelkiego rodzaju pojazdów tak osobowych, jak ciężarowych, mechanicznych i zaprzężonych, wózków ręcznych i rowerów.

§ 2. Do sklepów mieszczących się w Sukiennicach dozwolony jest tylko ruch dojazdowy, a to dla strony zachodniej — od linii A—B do linii E—F, dla strony wschodniej — od linii E—F do linii A—B.

§ 3. 1. Zabrania się przejazdu wozami ciężarowymi tak mechanicznymi jak i zaprzężonymi przez Rynek Główny oraz ul. św. Anny. Przez powyższe odcinki wolno przejeżdżać tymi wozami tylko w przypadku, gdy wóz ma zajechać celem dowiezienia lub odwiezienia przedmiotów do jednego z domów położonych przy odcinkach powyższych ulic.

2. Na ul. Szpitalnej na odcinku od Małego Rynku do pl. św. Ducha zabrania się w godzinach od 10 do 16 przejazdu wozami ciężarowymi, tak mechanicznymi, jak i zaprzężonymi. Zakaz ten nie odnosi się do pojazdów dowożących materiał budowlany w przypadku budowy, prowadzonej przy tej ulicy.

§ 4. 1. Zabrania się przejazdu wszelkimi pojazdami tak mechanicznymi, jak i konnymi, rowerami, wózkami ręcznymi:

a) na ul. św. Tomasza od ul. św. Jana do ul. Floriańskiej,

b) na ul. Pijarskiej od ul. Szpitalnej do ul. Floriańskiej.

2. Przez powyższe odcinki wolno przejeżdżać tym wozom tylko w wypadku, gdy wóz ma zajechać celem dowiezienia lub odwiezienia przedmiotów do jednego z domów położonych przy odcinkach powyższych ulic.

§ 5. Na ul. Karmelickiej w czasie od godz. 7 do 9 i od godz. 13 do 20 wozom ciężarowym zatrzymywać się nie wolno. Zakaz ten nie odnosi się do pojazdów dowożących materiał budowlany w przypadku budowy prowadzonej przy tej ulicy.

§ 6. Nauka jazdy pojazdami mechanicznymi na ulicach i placach, położonych w obrębie plant, jest zabroniona.

§ 7. Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karani po myśli art. 21 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 151) z uwzględnieniem przepisów dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) grzywną do wysokości 10.000 zł lub aresztem do 6 tygodni albo obu tymi karami łącznie.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa z dnia 2 maja 1946 r. w sprawie częściowego uregulowania ruchu kołowego w mieście Krakowie (Krak. Dz. Woj. Nr 11, poz. 52), zmienione rozporządzeniem Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa jako Starosty Grodzkiego z dnia 12 maja 1947 r. (Krak. Dz. Woj. Nr 15, poz. 66).

Prezydent Miasta:
Henryk Dobrowolski

Poz. 163.

ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA STOŁ. KRÓL. M. KRAKOWA
z dnia 23 kwietnia 1948 r.

o miejscach postojowych dla dorożek samochodowych na obszarze miasta Krakowa.

Na podstawie §§ 4 i 72 rozporządzenia Wojewody Krakowskiego z dnia 14 czerwca 1927 r. o używaniu i ochronie ulic oraz o ruchu ulicznym w stoł. król. mieście Krakowie (Krak. Dz. Woj. Nr 5 i Dz. Rozp. m. Krakowa Nr 6) i art. 48 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) zarządzam, co następuje:

§ 1. Ustanawia się następujące miejsca postojowe dla dorożek samochodowych na obszarze miasta Krakowa:

1) na ul. Basztowej po stronie plant — 8 m od narożnika ul. Sławkowskiej w kierunku do Dworca Głównego — 5 dorożek,
2) na ul. Dietla u wylotu i w kierunku ul. Stradom, po stronie plant, naprzeciw realności l. or. 44, w odległości 8 m od narożnika plant — 5 dorożek,
3) na ul. Dietla na jezdni po stronie plant, naprzeciw realności l. or. 87 w kierunku do ul. Wielopole w odległości 10 m od narożnika plant i ul. Starowiślnej — 5 dorożek,
4) na ul. Długiej, koło firmy »Hartwig«, na odcinku między bramami realności l. or. 78 i l. or. 74 w kierunku ul. Basztowej — 4 dorożki,
5) na Dworcu Kolejowym na placu za głównym wejściem wzdłuż krawężnika chodnika, prowadzącego do ostatniego wejścia do głównego budynku — 8 dorożek w ten sposób, że dorożki ustawiają się ukośnie do krawężnika, z zachowaniem możliwości dostępu do każdego auta z osobna, z kierunkiem jazdy w stronę ul. Pawiej-Bocznej,
6) na ul. Krupniczej, róg ul. Garncarskiej, przed realnością l. or. 32, z prawej strony jezdni, na urządzonym postoju, prostopadle do kierunku jezdni ul. Krupniczej — 5 dorożek,
7) na ul. Lubicz, 10 m od narożnika ul. Mogilskiej, po stronie Teatru Żołnierza Polskiego, maskami do ul. Basztowej — 5 dorożek,
8) na ul. 1 Maja, po stronie plant, u wylotu ul. Szewskiej, w kierunku do ul. Szczepańskiej — 10 dorożek,
9) na ul. Pawiej-Bocznej na placu autobusowym, wzdłuż chodnika biegnącego między ul. Pawią a placem kolejowym i chodnika na placu kolejowym, w kierunku do ul. Pawiej-Bocznej, pojedynczo 2 dorożki bagażowe oraz 2 dorożki osobowe rezerwowe,
10) na Pl. Dominikańskim, po stronie realności o liczbach nieparzystych, w kierunku ul. Grodzkiej, w odległości 8 m od narożnika ul. Grodzkiej — 4 dorożki,
11) na pl. św. Ducha, w kierunku ul. Szpitalnej, po stronie skweru, między kościołem św. Krzyża a narożnikiem budynku rekwizytorskiego Teatru im. J. Słowackiego — 5 dorożek,
12) na pl. Zgody, obok realności l. or. 5 i 6, po stronie tego placu w kierunku Wisły — 5 dorożek,
13) na Rynku Głównym, frontem do linii A—B na odcinku od Sukiennic do pompy wodociągowej, od strony ul. Sławkowskiej — 15 dorożek,
14) na Rynku Głównym, od strony kościoła N. M. Panny, frontem do linii A—B — 10 dorożek,
15) na Rynku Podgórskim, przy krawężniku, w przedłużeniu ul. Limanowskiego, na odcinku po stronie realności l. or. 12, do granicy realności l. or. 14, w kierunku ul. Brodzińskiego — 6 dorożek,
16) na ul. Siennej, po prawej stronie jezdni, na szerokości plant, począwszy od Alei Głównej do ul. Na Gródku, w kierunku Małego Rynku — 4 dorożki,
17) na ul. Straszewskiego, po stronie plant, na narożniku i w kierunku ul. Franciszkańskiej, przed dorożkami konnymi, w odległości 8 m od narożnika — 4 dorożki,
18) na ul. Zwierzynieckiej, u wylotu ul. Powiśle, przy krawężniku wysepki, frontem do ul. Zwierzynieckiej — 3 dorożki.

§ 2. Postój dorożek samochodowych na ulicach i placach miasta Krakowa poza miejscami wyznaczonymi w § 1 jest wzbroniony. Ilość dorożek samochodowych na poszczególnych miejscach postojowych nie może przekraczać maksymalnej liczby określonej w § 1 dla każdego miejsca postojowego.

§ 3. Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karani po myśli art. 21 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 636) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 151) oraz z uwzględnieniem przepisów dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 312) grzywną do wysokości 10.000 zł lub aresztem do 6 tygodni, albo obu tymi karami łącznie.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 7 dni po ogłoszeniu w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Prezydenta

stoł. król. miasta Krakowa z dnia 25 stycznia 1947 r. o miejscach postojowych dla dorożek samochodowych na obszarze miasta Krakowa (Krak. Dz. Woj. Nr 6, poz. 23).

Prezydent Miasta:

Henryk Dobrowolski

Poz. 164.

ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA STOŁ. KRÓL. M. KRAKOWA

z dnia 23 kwietnia 1948 r.

o miejscach postojowych dla dorożek konnych na obszarze miasta Krakowa.

Na podstawie §§ i 72 rozporządzenia Wojewody Krakowskiego z dnina 14 czerwca 1927 r. o używaniu i ochronie ulic oraz o ruchu ulicznym w stoł. król. mieście Krakowie (Krak. Dz. Woj. Nr 5 i Dz. Rozp. miasta Krakowa Nr 6) i art. 48 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) zarządzam, co następuje:

§ 1. Ustanawia się następujące miejsca postojowe dla dorożek konnych na obszarze miasta Krakowa:

1) na ul. Bernardyńskiej po stronie kościoła, na jezdni brukowanej, 6 m od wylotu ul. Stradom — 2 dorożki,

2) na ul. Bożego Ciała po stronie realności o liczbach parzystych z wyjazdem do ul. Dietla, na odcinku między ul. Dietla a ul. Miodową, w odległości 8 m od narożnika ul. Dietla — 5 dorożek,

3) na ul. Czarnowiejskiej po stronie realności o liczbach parzystych w kierunku Al. Mickiewicza naprzeciw narożnika ul. Szymanowskiego, za nawierzchnią asfaltową — 4 dorożki,

4) na ul. Czystej, po stronie muru niezabudowanej parceli Studium Rolniczego U. J. w kierunku i w odległości 8 m od narożnika Al. Mickiewicza — 4 dorożki,

5) na ul. Dajwór u wylotu do ul. Starowiślnej, wzdłuż skweru z kierunkiem do Śródmieścia — 7 dorożek,

6) na ul. Dietla na jezdni po stronie plant naprzeciw realności l. or. 89 w kierunku do ul. Wielopole w odległości 10 m od narożnika plant i ul. Starowiślnej — 10 dorożek,

7) na ul. Dietla po stronie plant przed Hotelem Müllera w kierunku ul. Krakowskiej — 13 dorożek (pierwsza dorożka 8 m od narożnika skweru i ul. Dietla),

8) na ul. Długosza po prawej stronie jezdni w kierunku ul. Kalwaryjskiej w odległości 10 m od narożnika ul. Kalwaryjskiej — 3 dorożki,

9) na ul. Garncarskiej po stronie realności liczb nieparzystych w kierunku ul. Wenecja od granicy realności l. or. 16 i 18 — 4 dorożki,

10) na ul. Grzegórzeckiej wzdłuż wysepki u wylotu Al. Daszyńskiego w kierunku Collegium Medicum — 6 dorożek,

11) na ul. Jabłonowskich po stronie realności o liczbach parzystych w kierunku ul. Straszewskiego 8 m od narożnika ul. Straszewskiego — 4 dorożki,

12) na ul. Kącik po prawej stronie jezdni w kierunku pl. Zgody, 8 m od narożnika placu Zgody — 5 dorożek,

13) na ul. Komorowskiego po prawej stronie jezdni w kierunku ul. T. Kościuszki, 8 m od narożnika ul. T. Kościuszki — 4 dorożki,

14) na ul. Kopernika: a) jedno stanowisko po stronie realności o liczbach parzystych w kierunku ul. Okopy za wjazdem do szpitala św. Łazarza — 6 dorożek, b) drugie stanowisko po stronie realności o liczbach nieparzystych w kierunku ul. Blich, 8 m od narożnika ul. Strzeleckiej na odcinku między ul. Strzelecką a wjazdem do Kliniki Okulistycznej — 6 dorożek,

15) na ul. Kościelnej po prawej stronie jezdni w kierunku Al. Słowackiego, w odległości 8 m od narożnika Al. Słowackiego i ul. Kościelnej — 3 dorożki,

16) na ul. Kremerowskiej po stronie realności o liczbach nieparzystych, w kierunku ul. Karmelickiej, 8 m od narożnika ul. Karmelickiej — 12 dorożek,

17) na ul. Krupniczej po stronie realności o liczbach nieparzystych w kierunku ul. Dolnych Młynów na odcinku między ul. Szujskiego a Dolnych Młynów — 5 dorożek,

18) na ul. Juliusza Lea naprzeciw Szpitala SS. Miłosierdzia po lewej stronie jezdni w kierunku miasta — 3 dorożki,
19) na ul. Librowszczyzna po stronie realności o liczbach parzystych w kierunku ul. Wielopole, 8 m od narożnika ul. Wielopole — 4 dorożki,
20) na ul. Bolesława Limanowskiego przy skwerze u wylotu ul. Lwowskiej po stronie wolnej od torów tramwajowych w kierunku Rynku Podgórskiego — 3 dorożki,
21) na ul. Łobzowskiej na odcinku między ul. Siemiradzkiego a ul. Batorego po stronie realności o liczbach parzystych w kierunku ul. Batorego — 7 dorożek (pierwsza dorożka 8 m od narożnika ul. Łobzowskiej i ul. Batorego),
22) na ul. Mazowieckiej po stronie Modrzejówki w kierunku Al. Słowackiego przed realnością l. or. 10 — 4 dorożki,
23) na ul. Olszańskiej po stronie realności o liczbach parzystych, 8 m od narożnika ul. Rakowickiej — 4 dorożki,
24) na ul. Pawiej po stronie realności o liczbach nieparzystych w kierunku ul. Pawiej-Bocznej — 7 dorożek (ostatnia dorożka na linii kiosku murowanego),
25) na ul. Pawiej-Bocznej na placyku od strony baraku pocztowego przed Głównym Dworcem kolejowym w 2-ch rzędach równolegle do jezdni 25 dorożek, przy tym 2 pierwsze dorożki ustawiają się wzdłuż północnego krawężnika wysuniętego w plac kolejowy z kierunkiem w ulicę Pawią-Boczną,
26) na ul. Pędzichów po stronie realności o liczbach nieparzystych, w kierunku ul. Szlak — 4 dorożki, ostatnia dorożka 8 m od narożnika ul. Pędzichów i ul. Długiej,
27) na ul. 1 Maja po stronie plant w kierunku ul. Basztowej naprzeciw wylotu do ul. Garbarskiej — 6 dorożek,
28) na ul. Prądnickiej-Bocznej z prawej strony jezdni w kierunku i w odległości 8 m od narożnika ul. Prądnickiej — 7 dorożek,
29) na pl. Kossaka po prawej stronie jezdni w kierunku ul. Zwierzynieckiej — 7 dorożek, pierwsza dorożka 8 m w odległości od narożnika ul. Zwierzynieckiej,
30) na placu Matejki koło skweru od strony kościoła św. Floriana wzdłuż krawężnika łukowego w kierunku ku prawej jezdni placu — 5 dorożek,
31) na ul. Beliny Prażmowskiego po stronie skweru od narożnika ul. Mogilskiej na jezdni betonowej w kierunku ul. Mogilskiej — 6 dorożek (pierwsza dorożka za realnością l. or. 2),
32) na ul. Rajskiej z prawej strony jezdni w kierunku ul. Dolnych Młynów za odcinkiem nawierzchni asfaltowej — 3 dorożki,
33) na ul. Retoryka po stronie skweru na jezdni o ruchu prawym w kierunku ul. Zwierzynieckiej — 5 dorożek (ostatnia dorożka 5 m od narożnika ul. Piłsudskiego),
34) na placyku przed ul. Rybacką z tym, że dorożki mogą być ustawione tylko w szereg pojedynczy zwrócony w kierunku mostu Dębnickiego — 5 dorożek,
35) na ul. Rydla (ostatni przystanek linii tramwajowej Nr 2) w kierunku ul. Bronowickiej — 4 dorożki,
36) na Rynku Dębnickim z prawej strony jezdni w kierunku od ul. Polnej do ul. Tynieckiej — 5 dorożek,
37) na Rynku Podgórskim na części od strony ul. Kalwaryjskiej — 12 dorożek,
38) na ul. Rzeźniczej, po prawej stronie jezdni w kierunku Wisły naprzeciw wjazdu do Rzeźni Miejskiej — 3 dorożki,
39) na ul. św. Sebastiana, po stronie realności o liczbach nieparzystych w kierunku ul. Dietla, 10 m od narożnika ul. Dietla i ul. św. Sebastiana — 3 dorożki,
40) na ul. Senatorskiej, w kierunku ul. Lelewela, wzdłuż placu targowego — 5 dorożek,
41) na ul. Siemiradzkiego po stronie realności o liczbach parzystych w kierunku ul. Łobzowskiej, przed odcinkiem o nawierzchni asfaltowej — 5 dorożek,
42) na Al. Słowackiego, po stronie skweru, naprzeciw realności l. or. 1, w kierunku ruchu — 14 dorożek (ostatnia dorożka w odległości 10 m od studzienki przy narożniku Al. Słowackiego i ul. Karmelickiej),
43) na Al. Słowackiego, wzdłuż krawężnika, po stronie placu targowego na odcinku między jezdniami ul. Długiej oraz wejściami na plac targowy, w kierunku ruchu, 8 m od wylotu jezdni zachodniej ul. Długiej — 7 dorożek,

44) na ul. Sobieskiego, po stronie realności o liczbach parzystych u wylotu ul. Sobieskiego-Bocznej — 3 dorożki,

45) na ul. Straszewskiego, po stronie plant od narożnika i w kierunku ul. Franciszkańskiej, w odległości 4 m za postojem dorożek samochodowych — 6 dorożek,

46) na ul. Szlak (róg Długiej), z prawej strony jezdni, przy realności l. or. 20, w kierunku i w odległości 8 m od narożnika ul. Długiej — 3 dorożki,

47) na ul. św. Teresy, po stronie prawej, od ul. Krowoderskiej, frontem w stronę ul. Łobzowskiej, 10 m od narożnika ul. Krowoderskiej i św. Teresy — 4 dorożki,

48) na ul. Urzędniczej, między ul. Czarnowiejską a ul. J. Lea, po stronie realności o liczbach nieparzystych w kierunku ul. J. Lea, 8 m od narożnika ul. J. Lea — 2 dorożki,

49) na ul. Warszawskiej u wylotu ul. Szlak, wzdłuż b. budynków koszarowych w kierunku do pl. Matejki, 8 m od narożnika ul. Szlak — 4 dorożki,

50) na ul. Wąsowicza, na narożniku Al. Krasińskiego, po stronie niezabudowanej, w kierunku boiska »Cracovia«, w odległości 8 m od narożnika Al. Krasińskiego — 7 dorożek,

51) na ul. Węgierskiej, na odcinku między ul. Rękawką a ul. Limanowskiego, po stronie realności o liczbach nieparzystych — 4 dorożki (pierwsza dorożka 8 m od narożnika ul. Limanowskiego),

52) na ul. Węgłowej, po stronie realności o liczbach nieparzystych, w kierunku ul. Augustiańskiej — 6 dorożek (ostatnia dorożka 6 m od narożnika ul. Krakowskiej i ul. Węgłowej),

53) na ul. Wrocławskiej, po stronie liczb nieparzystych, w kierunku ul. Odrowąża — 5 dorożek (pierwsza dorożka 8 m od narożnika ul. Wrocławskiej i ul. Odrowąża),

54) na ul. Zygmunta Augusta, po prawej stronie jezdni, w kierunku ul. Lubicz w odległości 8 m od narożnika ul. Zygmunta Augusta i ul. Lubicz — 6 dorożek.

§ 2. Postój dorożek konnych na ulicach i placach miasta Krakowa poza miejscami wyznaczonymi w § 1 jest wzbroniony.

Ilość dorożek konnych na poszczególnych miejscach postojowych nie może przekraczać maksymalnej liczby określonej w § 1 dla każdego miejsca postojowego.

§ 3. Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karani po myśli art. 21 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 151) z uwzględnieniem przepisów dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) grzywną do wysokości 10.000 zł lub aresztem do 6 tygodni, albo obu tymi karami łącznie.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 7 dni po ogłoszeniu w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa z dnia 28 stycznia 1947 r. o miejscach postojowych dla dorożek konnych na obszarze miasta Krakowa (Krak. Dz. Woj. Nr 6, poz. 24 i Gaz. Urz. Z. M. Nr 2, poz. 11), zmienione rozporządzeniami Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa z dnia 19 lipca 1947 r. (Krak. Dz. Woj. Nr 20, poz. 94) i z dnia 30 października 1947 r. (Krak. Dz. Woj. Nr 29, poz. 147).

Prezydent Miasta:
Henryk Dobrowolski

Dział nieurzędowy

Utworzenie agencji p.-t. Łabowa.

Z dniem 15 kwietnia 1948 r. reaktywuje się agencję p.-t. 2-go stopnia Łabowa, powiat Nowy Sącz, województwo Kraków. Dział telekomunikacyjny w agencji będzie na razie nieczynny.

Do miejscowego obszaru pocztowego, wymienionej agencji, włącza się gromadę Łabowa, którą równocześnie wyłącza się z zamiejscowego obszaru pocztowego agencji p.-t. Nawojowa. Do zamiejscowego obszaru pocztowego włącza się miejscowości: Łabowiec, Uhryń, Kamionna. Kotów, Nowa Wieś, Łosie, Roztoka Wielka, Roztoka Mała, Krzyżówka, Maciejowa, Składziste, Czaczów, Barnowiec, które równocześnie wyłącza się z zamiejscowego obszaru pocztowego agencji p.-t. Nawojowa.

Godziny urzędowe w zewnętrznej służbie p.-t. ustala się od 8—15 w dni powszednie, a od 9—11 w niedziele i święta.

OGŁOSZENIA
o zagubieniu wzgl. skradzeniu dokumentów.

Śliwa Tadeusz, zamieszkały w Krakowie, ul. Moniuszki 36, zgłasza zagubienie czerwonego prawa jazdy wystawionego w Warszawie w 1946 r.

Wójcik Mieczysław, urodz. 24. IX. 1925 r., a zamieszkały w Prokocimiu, ul. Piłsudskiego 93, zgłasza zagubienie 1) zwolnienia wojskowego, wystawionego przez R. K. U. Kraków-miasto oraz 2) czerwonego prawa jazdy, wydanego przez Urząd Wojew. Krakowski w 1946 r.

Piotrusiewicz Stanisław, zam. w Krakowie, ul. Zwierzyniecka 17, zgłasza zagubienie dowodu rejestracyjnego samochodu osobowego „Mercedes" Nr 16644 B, wydanego przez Urząd Wojew. Krakowski w 1947 r.

Rodak Jan, zamieszkały w Łękawicy Nr 193, pow. Żywiec, zgłasza zgubę tymczasowego dowodu tożsamości konia, wydanego przez Starostwo Powiatowe w Żywcu i zanotowanego w Zarządzie Gminnym w Gilowicach Nr 107/48.

Kawończyk Józef, zamieszkały w Stryszawie, pow. Żywiec, zgłasza zagubienie zielonego prawa jazdy, wystawionego przez Urząd Wojewódzki w Krakowie.

Sokołowski Bronisław, zam. w Miechowie, Rynek 7, zgłasza zagubienie: 1) legitymacji służbowej Nr 275/S/47 wystawionej w 1947 r. przez Urząd Wojewódzki w Krakowie, oraz 2) legitymacji O. K. Z. Z.

Fiedor Michał, zamieszkały w Zwardoniu Nr 386, pow. Żywiec, zgłasza skradzenie mu dowodu tożsamości konia.

Noga Stefan, urodz. dnia 6. I. 1927 r. w Chyżnem, zamieszkały w Chyżnem, gmina Jabłonka, powiat Nowy Targ, zgłasza zagubienie tymczasowego zaświadczenia tożsamości Nr 138/46 wydanego dnia 6. I. 1946 r. przez Zarząd Gminny w Jabłonce.

Romanowski Artur, urodz. 1. I. 1923 r., a zamieszkały w Krakowie, ul. Starowiślna 12, zgłasza zagubienie: 1) zielonego prawa jazdy Nr 4915 wydanego przez Urząd Wojew. w Krakowie w 1947 r. oraz 2) zaświadczenia rejestracyjnego wydanego przez R. K. U. Kraków-miasto.

Sroka Stanisław, zamieszkały w Grabiu Nr 18, pow. Kraków, zgłasza zagubienie karty rejestracyjnej galaru Nr 10564, wydanej przez Zarząd Dróg Wodnych w Krakowie.

Greń Michał, zamieszkały w gromadzie Szare Nr domu 105, gmina Milówka, zgłasza zagubienie tymczasowego dowodu tożsamości konia Nr 144.

Prokopczak Jan, zamieszkały w Nowym Sączu, ul. Ogrodowa 49, zgłasza zagubienie czerwonego prawa jazdy Nr 7398, wystawionego przez Urząd Wojew. Krakowski w 1945 r.

Spółdzielnia Ogrodniczo-Warzywnicza Ziemi Sądeckiej z o. u. w Nowym Sączu, ul. Jagiellońska 18, zgłasza skradzenie jej dowodu rejestracyjnego H-16188, wydanego na samochód osobowy „Hanomag" przez Urząd Wojewódzki Krakowski, dnia 17. XI. 1947 r.

Duraj Franciszek, Kamesznica Nr 232, gmina Milówka, powiat Żywiec, zgłasza zagubienie dowodu tożsamości konia.

Neupauer Magdalena, zamieszkała w Jabłonce, pow. Nowy Targ, zgłasza zagubienie tymczasowego zaświadczenia tożsamości Nr D-8/48 z dnia 13 sierpnia 1945 r. wystawionego przez Zarząd Gminny w Jabłonce.

Kuchta Jan, Makowica Nr 20, gm. Limanowa-wieś, poczta Łososina Górna, pow Limanowa, zgłasza zagubienie dowodu tożsamości konia, wydanego przez Zarząd Gminy w Limanowej-wsi, pow. Limanowa pod Nr 220, dnia 28. IX. 1945. Opis konia: wałach urodz. w r. 1943, kasztan.

Warunki prenumeraty „Krakowskiego Dziennika Wojewódzkiego":

Przedpłata prenumeraty na rok 1948 wynosi kwartalnie . . . zł **400·—**
Cena ogłoszeń: Wiersz dwułamowy lub jego miejsce . . . . „ **25·—**
Drobne ogłoszenia do 10 wierszy wraz z egz. dowodowym . „ **300·—**

Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty, ogłoszeń oraz z zakupna poszczególnych egzemplarzy uiszczać należy za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności, Oddział w Krakowie, konto czekowe **Nr. IV-1480**

Reklamacje z powodu nie otrzymania poszczególnych numerów Krakowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena poszczególnego numeru jest zależna od jego objętości.

Adres Redakcji i Administracji: „Krakowski Dziennik Wojewódzki", Kraków, ulica Basztowa L. 22

Cena pojedynczego egzemplarza **150 zł.**

Drukarnia Związkowa w Krakowie, ul. Mikołajska 13 — M 45138